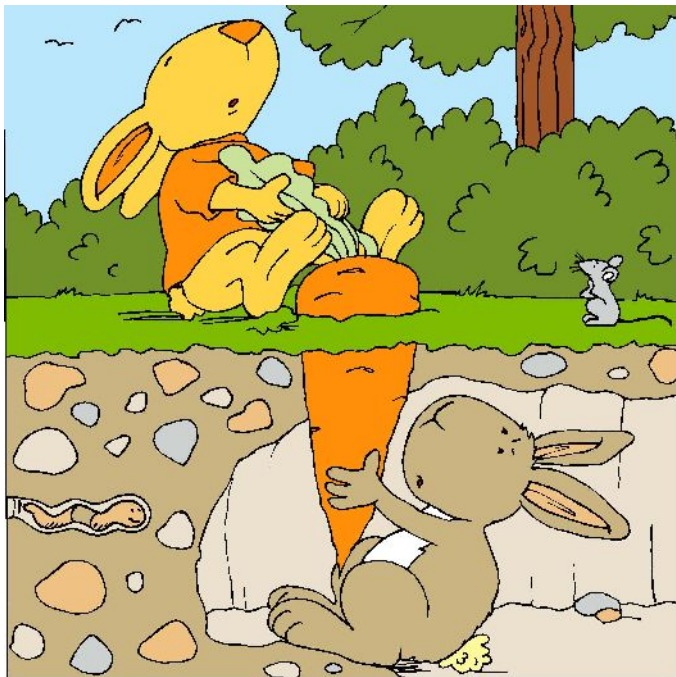


Sunny Bunny és a répavita

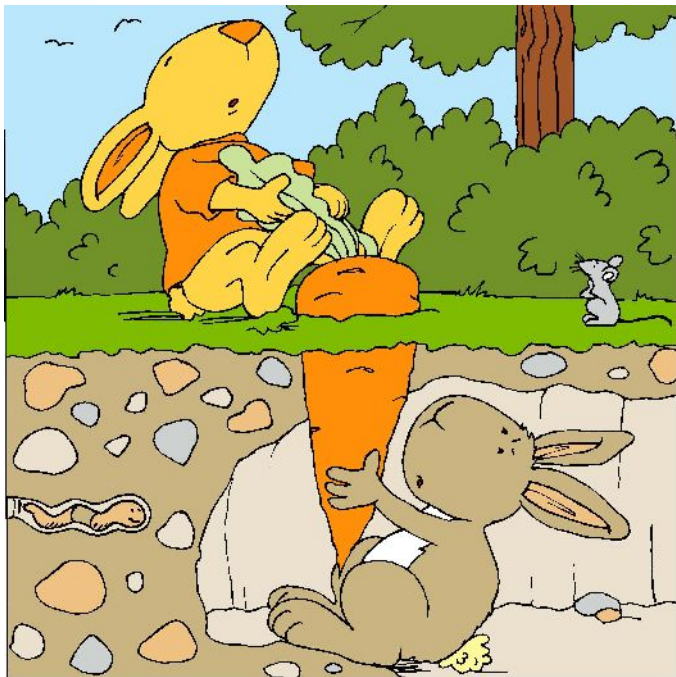
írta: Silwia Pantiew

Kellemes napos, meleg nyári nap volt. Sunny Bunny ki akarta használni a szép időt, és sétálni ment. Fürgén lépdelt a mezőn. Hirtelen meglátott valamit, amitől összefutott a nyál a szájában. Egy óriási répaföld előtt állt.

„Nahát, nahát” mondta magának Sunny Bunny, „ily szépet még életemben nem láttam. Egy mező, tele a kedvenc étellemmel!” odafutott az első répához. A fogaival megragadta a lágylevelekkel borított zöld szárat, majd erősen meghúzta. Nem, történt semmi! Csodálkozva engedte el a répát. „Hát ez meg mi? Milyen furcsa répák ezek?” - gondolta Sunny Bunny. Még sosem volt gondja azzal, hogy a földből kihúzza a répákat.



Rögtön megpróbálta még egyszer. Most erősebben húzta a répát. De most sem történt semmi. A répa még mindig a földben volt. Sunny Bunny fogai között csak kis zöld levéldarabok voltak, melyeket zsémbelődve kiköpött. „Hát ilyen nincs! Ennyire erősen egy répa sem tapad a földre! Nevetséges lenne, ha nem tudnám megszerezni ezt a répát!” – és ismét erősen beleharapott és teljes erejéből megrántotta a szárat. „Hó-rukk” – és Sunny Bunny már a hátán feküdt a földön, szájában a répával. „Aúú”-kiáltott hangosan. „Milyen furcsa répák ezek!”
„Ezek nem furcsa répák, hanem az ÉN répáim!” – mondta valaki szigorúan.
„Mi-ki-hogy?” Sunny Bunny kíváncsian nézett körül. Előtte ült egy másik nyúl. Kicsit nagyobb volt, mint Sunny Bunny, és morcosan nézett rá.

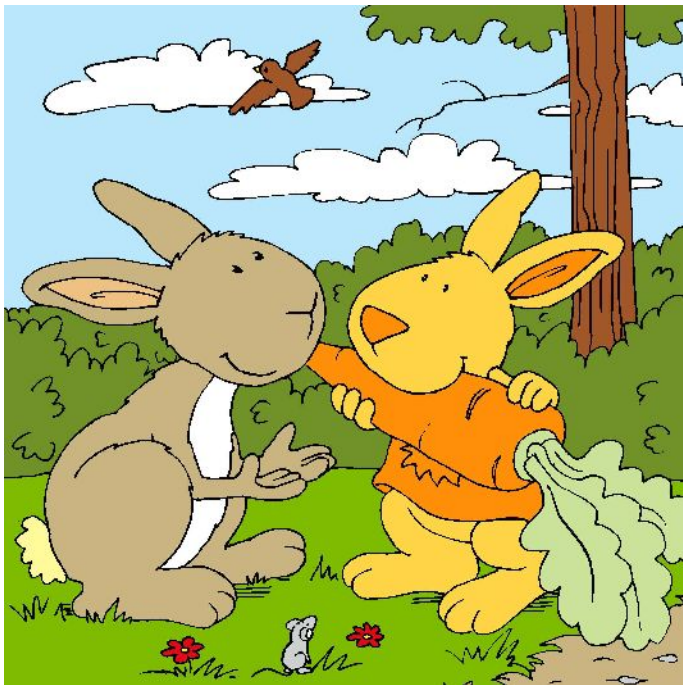


„Mit jelentsen az, hogy a TE répaíd?”- kérdezte Sunny Bunny. „Persze, hogy az enyémek! Itt lakom ezen a földön, és minden répa az enyém”- válaszolta a nagy nyúl. „Add csak vissza azt a répát!”

Sunny Bunny gondolkodott egy kicsit. Annyira örült ennek a répának. Végül is ez volt a kedvenc étele. Valahogy meg kellett tartania azt a csodálatos finomságot.

„Kérlek, legalább ezt az egyet hagyd meg nekem!”- kérlelte félénken. „Annyira örültem, hogy megehetem ezt a friss, csodálatosan illatozó répát! Amúgy sem tudod megenni az összes répát ezen a földön.”

„Persze, hogy nem” válaszolt a nagy nyúl, „ezeket a répákat megosztom az emberekkel, akik megművelik a földet. Nekem nem is marad igazán sok.”



„Akkor nekem adsz egyet ajándékba?” Sunny Bunny kicsit érthetetlenül beszélt, mert a répát még szorosan a fogai között tartotta.

„Na jó, kivételesen adok neked egyet ajándékba, de többet ne próbálj meg akár egyet is elvenni, mert alulról fogom őket.” „Aha, már értem, hogy miért nem lehetett a répát kihúzni a földből.” Sunny Bunny elnevette magát, miközben a répa kiesett a szájából. „Te tartottad, aztán amikor elengedted, hirtelen kicsúszott a fölből, én meg hanyatt estem.” Most a nagy nyúl is nevetni kezdett. „Tényleg hanyatt estél? Azt nem akartam, csak azt szerettem volna megakadályozni, hogy elvegyék a répámat. Na, de most már edd meg, végül is neked adtam!”

„Köszönöm szépen!”- mondta Sunny Bunny, és jóízűt harapott a nagy sárgarépból.